ЦИРКУЛАР УПРАВИТЕЛНОГ СОВЈЕТА

свима исправничествама.

Желећи Његова Светлост, Милостивјејши Књаз и Господар наш подигнути у Отечеству нашем и подпомоћи производ коња, кои су нам и за правитељство и за приватну потребу необходимо нуждни, благоволео је рјешити, да сваки чиновник и сваки кмет, кому је само могуће, *кобиле држати* и к обдржанију ови да сваки себи мајур на мјесту, које к тому најбоље избере, слободно и безплатежно држи, и у заграђивању овог мајура народњу рукопомоћ изиште, коју ће народ дужан бити свакому такови мајур, заграђујуће му дати. То рјешивши Његова Светлост примјетила је, да сваки ако не више, а оно бар по три кобиле с' почетка држати почне, и по тому је височајшим предписанијем своим од 23 т. м. № 2027. Совјету наложити изволела, да он указ овај свим исправничествама обзнани.

Коме височајшем налогу слѣдујући Совјет сообшчава исти исправничеству Н на тај конац, да оно налазећима се при себи чиновницима ову височајшу наредбу обзнани; а по окружију неће му је нуждно бити обзнањивати, будући је по гласу предпоменутог предписанија Књажевског Г.Г. војеним командантима препоручено, да они о томе срезским старјешинама циркулирају.

№ 1182 А.

24. Маја 1836 у Крагујевцу.

НАШЕМУ УПРАВИТЕЛНОМУ СОВЈЕТУ.

Да би се предупредила бједност и пропасти многи фамилија, које одтуда происходе, што многи задужују се на сва своја движима и не движима добра, па кад не могу овог дута свог исплатити, продају им се сва добра на које су дуг учинили, и тако им жене и дјеца лишена свога имјенија, сасвим пропадају, уређујемо и закључујемо, да у варошима на кућу, у којој ко с фамилијом живи, а у селима на кућу, баштину два вола и краву, нико се задужити неможе нит ће се интабулација на речена добра учиньена и пред каквим судом за правилну признати, да би таковим начином безпомоћне жене и дјеца, по упропастћенију свега имјенија кров барем над главом имала.

Овдје се не разумјевају дућани, ханови, куће, ако ји ко више има осим оне, у којој живи, као и проче имјеније варошанина, на које му је слободно зајам чинити, тако исто не разумјева се проче имјеније сељанина, кромје горе наведеног, т. ј. куће, баштине, два вола и краве, од који живи.

Овај указ сообшчавамо Совјету с препоруком, да га свим војеним командантима и исправничествама сообшчи, и овим препоручи, да га она срезским старјешинама, а ови народу објаве; сама пак исправничества да нарочно овај указ објаве по варошима и да га добро протолкују.

№ 2118.

29. Маја 1836. у Пожаревцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СРБСКИ.

По заповјести књажеској,
Јаков Живановић,
ДИРЕК. КАНЦЕЛ. КЊАЖЕСКЕ.